Dosarul nr. 3-929/2026
2-26048749-12-3-17042026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

19.05.2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din :
Președintele ședinței, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Cezara-Valeria Rotaru
Interpret Liubovi Rudac

examinând acțiunea de contencios administrativ, înaintată de către ***** împotriva Inspectoratului General Pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ, obligarea reexaminării situației circumstanțelor individuale,

a c o n s t a t a t :

La 17.04.2026, ***** reprezentat de către avocatul Natalia Găină, s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu acțiune împotriva Inspectoratului General Pentru Migrație, solicitând :

- Anularea Deciziei de returnare nr. 90-C din 30.03.2026 emisă de Inspectoratul General pentru Migrație;
- Obligarea autorității să reexamineze situația reclamantului circumstanțelor individuale.

În motivarea acțiunii, r/reclamantului a invocat următoarele : Prin Decizia de returnare nr. 90-C din 30.03.2026 , emisă de Inspectoratul General pentru Migrație, îi s-a impus obligația de a părăsi teritoriul Republicii Moldova în termen de 15 zile. S-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova în baza dreptului de ședere provizoriu în scop de muncă.

La data de 14.04.2026 i-a fost s-a comunicată Decizia de returnare Nr. 90-C emisă de Direcția regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație, prin care se constată că șederea sa pe teritoriul Republicii Moldova ar fi devenit ilegală și se dispune obligarea de a părăsi teritoriul în termen de 15 zile, precum și instituirea interdicției de intrare pentru o perioadă de 1 an.

Reclamantul, s-a născut în *****, *****. Tatăl său, *****, era cetățean al *****, iar mama sa, *****, era cetățeană a *****. Reclamantul are un frate mai mare, pe nume *****.

În copilărie, reclamantul a fost afectat în mod direct de conflictul armat din *****. Potrivit relatărilor sale, în anul 1995, la vârsta de doar 12 ani, acesta a fost implicat în conflictul militar din *****, fiind folosit ca soldat în condițiile războiului civil. În anul 1996, din cauza războiului și a pericolului grav pentru viață și securitate, reclamantul a fost dus în *****, unde și-a continuat traiul. Tot în contextul conflictului armat din *****, tatăl reclamantului, care era militar, a decedat, iar mama acestuia a murit ca urmare a consecințelor războiului.

Ulterior, reclamantul a locuit în ***** o perioadă îndelungată. Acolo a urmat studiile secundare, iar mai târziu a studiat la *****, instituție situată în orașul *****. În aceeași perioadă, reclamantul a practicat și fotbalul.

La data de 17 septembrie 2005, reclamantul a sosit în Republica Moldova, la invitația unei persoane pe nume *****, care i-a promis posibilitatea de a activa în domeniul fotbalului. Acesta a intrat pe teritoriul Republicii Moldova folosind pașaport *****n, pe ruta Lagos, Istanbul, Chișinău.

După sosirea în Republica Moldova, acesta nu a reușit să identifice persoana care l-a invitat și nici clubul de fotbal care i-ar fi fost promis. În continuare, pașaportul acestuia a fost ridicat de către autoritățile competente ale Republicii Moldova. În aceste împrejurări, reclamantul s-a adresat la autoritatea competentă în domeniul migrației și azilului, solicitând protecție internațională. Deși nu i-a fost acordat statutul de refugiat, autoritățile i au recunoscut necesitatea protecției și i-au acordat protecție umanitară.

Pe durata aflării sale legale în Republica Moldova, în temeiul protecției umanitare, reclamantul s-a integrat în societate și a desfășurat activități profesionale și sportive. Acesta a jucat fotbal în baza unor contracte pentru Olympic Bălți, FC Comrat Găgăuzia și FC Dacia Chișinău. Totodată, a activat și în cadrul unor companii, inclusiv Dynino și Kivorck, în calitate de specialist.

De asemenea, reclamantul se confruntă cu probleme grave de sănătate, suferind de o afecțiune cardiacă, fapt relevant pentru evaluarea situației sale personale, a vulnerabilității sale și a proporționalității măsurilor dispuse în privința sa.

În anul 2021, aflându-se în municipiul Chișinău, reclamantul a obținut pașaport *****n prin intermediul Ambasadei ***** de la Moscova, Federația Rusă nefiind cetățean al ***** în anul 2022, acesta s-a deplasat în *****, utilizând viza *****nă aplicată în documentul său de călătorie emis în baza protecției umanitare, pentru a se căsători cu soția sa, *****.

În anul 2023, Inspectoratul General pentru Migrație a dispus încetarea valabilității documentelor reclamantului aferente protecției umanitare. Reclamantul a contestat această măsură în instanța de judecată, însă acțiunea sa a fost respinsă de instanța de fond. Ulterior, acesta a exercitat calea de atac a apelului, care de asemenea a fost respinsă. în continuare, reclamantul a formulat recurs la Curtea Supremă de Justiție, însă și această cale de atac a fost respinsă.

În prezent, reclamantul se află în situația în care Inspectoratul General pentru Migrație a emis în privința sa decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, act administrativ individual defavorabil care îi afectează în mod direct drepturile și interesele legitime.

Reclamantul consideră că emiterea acestei decizii a avut loc fără o examinare suficientă, completă și individualizată a situației sale personale, familiale, medicale și sociale, inclusiv fără o apreciere efectivă a trecutului său marcat de conflict armat, a integrării sale de lungă durată în Republica Moldova, a stării sale de sănătate și a consecințelor grave pe care executarea măsurii de returnare le-ar produce asupra persoanei sale.

În aceste condiții, reclamantul contestă legalitatea și temeinicia deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, solicitând anularea acesteia pe calea contenciosului administrativ.

Consider că Decizia de returnare este nelegală și netemeinică, întrucât : în adoptarea deciziei au fost încălcate proceduri obligatorii : dreptul la apărare, adică contrar prevederilor legale nu i-a fost acordat un avocat pentru apărarea intereselor sale.

Decizia de returnare nu i-a fost adusă la cunoștință într-o limbă accesibilă, la înmânarea deciziei nu a fost prezent traducător.

Nu i-a fost explicată procedura de contestare a Deciziei de returnare în țara de origine contrar prevederilor art. 53 al Legii 200 din 16.07.2010. Decizia de returnare se redactează în două exemplare, în limba română și într-o limbă de circulație internațională, și va conține motivele de fapt si de drept, precum și informațiile privind căile de atac posibile. La cererea străinului, autoritatea competentă pentru străini comunică prind principalele elemente ale deciziei într-o limbă pe care străinul o înțelege sau se presupune în mod rezonabil că o înțelege. Nu i-a fost explicată procedura de contestare a actului administrativ.

Beneficiarul de protecție umanitara i-a fost anulat statutul fără a lua în considerație că în ***** este război, returnarea lui în ***** ar însemna pentru el moarte sigură iar statutul sau este anulat ilegal, acesta având protecție umanitara. În plus, beneficiarul a suferit un ***** și starea lui de sănătate este precară, returnarea într-o țară cu război ar însemna moartea, nu are la mînă nici-un document valabil de călătorie și perfectarea unuia într-o țară cu război nu este posibila. Pe lângă anularea deciziei de returnare cere acordarea statutului anulat ilegal și oferirea, restabilirea protecției umanitare.

***** este într-un continuu conflict cu pericol sporit de a pierde viața, persistă tratamente inumane si degradante, inclusiv supunerea la tortura de către soldații de *****.

Pîrîtul, Inspectoratul General pentru Migrație, la 30.04.2026, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), a înaintat referință, prin care a solicitat respingerea acțiunii, pentru motivele relatate în aceasta, (f.d. 25-28).

În ședința de judecată de examinare şi soluţionare în fond a acţiunii, reclamantul ***** a solicitat admiterea acțiunii.

Reprezentantul pîrîtului, IGM - Igor Arhirii, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Examinînd cererea de chemare în judecată, audiind explicaţiile părţilor, cercetînd probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanţa de judecată conchide că acţiunea reclamantului urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Materialele dosarului administrativ denotă că, la 30.08.2023, ***** a depus cerere de chemare în judecată (ulterior concretizară) împotriva Inspectoratului General pentru Migrație solicitând : - Constatarea nulității deciziei nr. 5476/23/DAI din 16.08.2023 prin care s-a anulat protecția umanitară acordată, în temeiul art.4 alin.(3), 87 alin.(1) lit.a) și 88 alin.(1) lit.c) din Legea nr.207 din 18.12.2008 privind azilul în RM; - Constatarea faptelor invocate de către reclamant ca fiind admisibile pentru acordarea protecției umanitare pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu prevederile art. 19 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

În motivarea acțiunii a indicat că, este cetățean al *****, de naționalitate *****nă şi de religie *****. La 29.09.2005, a manifestat voința de a solicita azil pe teritoriul Republicii Moldova, susținînd că nu poate reveni în ***** din cauza confruntărilor militare între armata națională şi rebeli. În anul 2006 a fost emisă decizia nr. 235/06/OM de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat şi de a nu acorda protecția umanitară.

La 25.12.2007, s-a adresat Inspectoratului General pentru Migrație cu o nouă cerere de azil. Totuși, în anul 2008 a fost emisă decizia nr. 444/08/IB de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat și de neacordare a protecției umanitare.

Ulterior, în urma unor circumstanțe apărute la data de 08.02.2023, s-a constatat că aceste circumstanțe justifică reexaminarea situației, iar Inspectoratul General pentru Migrație a stabilit că informațiile obținute urmează a fi cercetate în conformitate cu prevederile art. 87 alin. (2) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

Prin hotărârea din 17.12.2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de ***** împotriva Inspectoratul General pentru Migrație, cu privire la constatarea nulității actului administrativ individual.

Prin decizia din 01.04.2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins apelul declarat de avocatul Ivan Ungurean în interesele lui ***** și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17.12.2024 (fila nr.6-18, dos.administrativ).

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 25.03.2026 a fost declarat inadmisibil recursul depus de avocatul Ivan Ungurean în interesele lui *****.

Drept urmare, la 30.03.2026 în privința reclamantului ***** de către Inspectoratul General Pentru Migrație a fost emisă Decizia nr.90-C de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova (f.d.12-13).

Iar, la 17.04.2026, ***** reprezentat de către avocatul Natalia Găină, s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 20 Cod Administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Art. 39 Cod Administrativ, pledează, (1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Conform art. 189 alin. (1) Cod Administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Potrivit art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Instanța statuează că, actul administrativ individual – Decizia IGM nr.90-C din 30.03.2026 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, constituie act defavorabil reclamantului.

Iar, din analiza actului administrativ contestat, reieșind din solicitările înaintate, se atestă că acțiunea dedusă judecății este una în contestare conform art.206 Cod Administrativ.

Instanța atestă că, ***** este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a depus acțiunea în termen, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare, motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod Administrativ, la caz nu

sunt, din care motive, acțiunea este admisibilă și pe cale de consecință se va purcede la examinarea pe fond a acesteia.

În acest sens, instanța evidențiază că, controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile Codului Administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept. Și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de judecată competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Art.52 alin.(1) din Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, prevede că, Decizia de returnare este un act administrativ al autorităţii competente pentru străini prin care şederea unui străin este declarată ca fiind ilegală şi care obligă străinii indicaţi la art.51 să părăsească teritoriul Republicii Moldova într-un anumit termen, după cum urmează : a) în termen de 15 zile calendaristice – străinul căruia i s-a anulat viza sau a cărui şedere a devenit ilegală.

Conform art. 84^1 alin.(1) din Legea nr. 200 din 16.07.2010, Străinii aflaţi în Republica Moldova se bucură de aceleaşi drepturi şi libertăţi ca şi cetăţenii Republicii Moldova, garantate de Constituţia Republicii Moldova şi de alte legi, precum şi de drepturile prevăzute în tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte, cu excepţiile stabilite de legislaţia în vigoare. (2) Străinii aflaţi pe teritoriul Republicii Moldova sînt obligaţi să respecte scopul pentru care li s-a acordat dreptul de intrare şi, după caz, dreptul de şedere pe teritoriul ţării, de asemenea să părăsească teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului de şedere acordat.

Conform pct. 4 al Regulamentului cu privire la procedura de returnare, expulzare şi readmisia străinilor de pe teritoriul Republicii Moldova aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 492 din 07.07.2011, Autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova faţă de străinii specificaţi la art. 51 din Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

Potrivit art. 20 din Regulament, îndepărtarea de pe teritoriul Republicii Moldova este interzisă în următoarele cazuri: străinul este copil, iar părinţii acestuia au drept de şedere în Republica Moldova; străinul este căsătorit cu un cetăţean al Republicii Moldova şi căsătoria nu este fictivă; străinul este căsătorit cu un alt străin cu drept de şedere permanentă în Republica Moldova şi căsătoria nu este fictivă; străinul are copii ori copii cu capacitate de exerciţiu limitată, comuni cu cetăţeni ai Republicii Moldova, dacă copilul se află în întreţinerea acestuia sau dacă există obligaţia plăţii pensiei alimentare, obligaţie pe care străinul o îndeplineşte cu regularitate; există temeri justificate că viaţa străinului este pusă în pericol sau că acesta va fi supus la torturi, tratamente inumane ori degradante în statul în care urmează a fi returnat; străinul este sau a fost victimă a traficului de fiinţe umane şi beneficiază de tolerarea rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova; străinul beneficiază de dreptul la dobândirea cetăţeniei Republicii Moldova prin recunoaştere; tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte interzic îndepărtarea străinului. Străinii prevăzuţi la subpct. 2), 3) şi 5) pot fi îndepărtaţi doar dacă prezintă pericol

pentru ordinea publică, securitatea naţională ori suferă de o boală care ameninţă sănătatea publică şi refuză să urmeze tratamentul stabilit de instituţiile medicale.

Instanța constată că, prin Decizia IGM nr. 5476/23/DAI din 16.08.2023 a fost anulată protecția umanitară acordată reclamantului *****, în temeiul art.4 alin.(3), 87 alin.(1) lit.a) și 88 alin.(1) lit.c) din Legea nr.207 din 18.12.2008 privind azilul în RM.

Decizia IGM nr. 5476/23/DAI din 16.08.2023 fiind contestată în instanța de judecată, prin hotărârea din 17.12.2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, decizia din 01.04.2025 a Curții de Apel Centru și respectiv încheierea Curții Supreme de Justiție din 25.03.2026, acțiunea reclamantului cu privire la anularea acesteia a fost respinsă.

Respectiv, pe motivul că reclamantul nu se află în vreuna din situațiile de acordare a tolerării rămînerii pe teritoriul Republicii Moldova, conform art. 67-68 al Legii nr.200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, la data de 30.03.2026 de către IGM a fost emisă Decizia nr. 90-C de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova a primului, decizie ce a fost adusă la cunoştinţă la aceeaşi dată.

Instanța menționează că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acţiune, urmează nu doar la general să își expună dezacordul cu actul administrativ emis, ci să-şi întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii.

În acest context, analizând argumentele expuse în cererea de chemare în judecată în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și normele legale citate supra, instanța constată că, acțiunile Inspectoratului General pentru Migrație sunt întemeiate, or, poziția lui ***** expusă în cererea de chemare în judecată, este una nefondată, care se bazează pe interpretarea eronată a normelor de drept material și pe argumente neprobate, or şederea acestuia a devenit ilegală,

În aceeași ordine de idei, instanța reține că conform art. 3 din Legea 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, autoritatea competentă pentru străini este o structură specializată (Inspectoratul General pentru Migrație) care exercită atribuţii cu privire la regimul străinilor în Republica Moldova, precum şi cu privire la gestionarea evidenţei străinilor cărora li s-a acordat drept de şedere în Republica Moldova.

Prin şedere ilegală se subînţelege prezenţa pe teritoriul Republicii Moldova a unui străin care nu îndeplineşte sau nu mai îndeplineşte condiţiile privind intrarea, aflarea sau şederea în Republica Moldova.

Respectiv, instanța consideră că decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova a fost întocmită în conformitate cu prevederile art. 51 al Legii privind regimul juridic al străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16.07.2010.

De asemenea, se reţine că ***** nu cade sub incidenţa aplicării art.68 alin.(1) lit.a)-g) al Legii 200 din 16.07.2010. Astfel, raportînd prevederile legale ce guvernează raporturile juridice în speță la materialele cauzei instanța indică că decizia de returnare emisă în speță respectă limitele şi scopul prevederilor legale în executarea cărora a fost adoptată, iar măsurile dispuse sunt adecvat motivate, decizia de returnare fiind legală şi temeinică.

Prin urmare, instanța atestă că Decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova a fost întocmită în conformitate cu prevederile art.art. 51, 58 al Legii privind regimul juridic al străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16.07.2010.

Coroborând normele legale citate cu circumstanțele cauzei, instanța deduce, că activitatea administrativă efectuată de către Inspectoratul General pentru Migrație este una legală și întemeiată. Or, autoritatea publică la soluționarea cauzei a cercetat complet și multiaspectual circumstanțele și, în limita competenţei, a emis un act administrativ, prin care și-a realizat scopul său legal.

În acest sens instanţa de judecată, reieşind din circumstanţele de fapt constatate supra, coroborate cu normele de drept relevante situaţiei din speţă, consideră necesar a respinge ca neîntemeiată acţiunea de contencios administrativ înaintată de ***** împotriva Inspectoratului General Pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ, or pârâtul prin argumentele şi probele anexate la materialele cauzei a demonstrat în şedinţa de judecată legalitatea actului contestat, iar reclamantul nu a prezentat instanței în susţinerea poziţiei sale careva probe pertinente, concludente şi utile, care în ansamblul lor ar demonstra necesitatea anulării actului administrativ contestat, și respectiv obligarea reexaminării situației circumstanțelor individuale.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. f) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către ***** împotriva Inspectoratului General Pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ - Decizia nr.90-C din 30.03.2026, obligarea reexaminării situației circumstanțelor individuale, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărîrea este executorie, însă poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru